

واکاوی شاخصه های تعاملات اجتماعی در خلق فضای رویداد و تجربه شهر

نیلوفر وجدی^۱، مهرداد متین^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد واحد تهران جنوب (miloofar.vajdi@yahoo.com)

۲- دکتری معماری، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز (mehrddad.matin@ymail.com)

چکیده

در دنیای معاصر، رشد روز افزون و گسترش شتاب زده‌ی شهرها، منجر به شکل‌گیری اماکن بی‌ هویت شده است، به گونه‌ای که ناسازگاری میان کاربری، فرم، نیاز استفاده‌کننده، ارزش اجتماعی و عدم وجود حس تعلق به شهر و روابط و پایداری اجتماعی به خوبی قابل مشاهده است و انسان امروزی تمایلی به برقراری ارتباط با همسایرانی خود نشان نمی‌دهد. پس با وجود این شرایط، نیازمند فضایی هستیم که با ارتقاء تعاملات اجتماعی، سعی در خلق فضایی ماندگار و خاطره‌انگیز برای شهروندان داشته و حس تعلق به شهر را در وجود آنان برمی‌انگیزد.

در این راستا، این نوشتار در صدد است تا با ارائه‌ی نوعی از خوانش معماری رویداد، شاخصه‌هایی که منجر به برقراری تعاملات، در بین شهروند و محیط می‌گردد را استخراج کرده و الگویی در جهت خلق فضای ماندگار شهری ارائه دهد. این مقاله با تکیه بر مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای و روش تحلیل محتوا صورت گرفته است که ابتدا به بررسی شناخت مبحث تعاملات اجتماعی، مکان‌سازی، خاطره جمعی و رویداد می‌پردازیم و نظرات فلاسفه و معماران غربی را در حوزه‌ی این مقوله مورد بررسی قرار داده و در نهایت به یک الگوی مؤثر جهت برقراری تعاملات اجتماعی از طریق ایجاد محیط رویداد دست می‌یابیم.

واژه‌های کلیدی: تعاملات اجتماعی، رویداد، مکان، تجربه شهر

مقدمه

معماری همواره با آن‌چه که در درونش وجود دارد به وقوع می‌پیوندد و جدای از حوادث نیست. یکی از رویکردهای مهم در معماری، رویداد است که در درون فضا اتفاق می‌افتد و در مطالعات معماری در جوار فرم و فضا، کم‌تر به آن پرداخته شده است. در تجارب ارزشمند هریک از نظریه پردازان غربی، این رویکرد، معنا و مفهوم متفاوتی را در بر گرفته است. در مبانی و آثار